

Nd.

306. Frumvarp til laga

um innheimtu tekjuskatts og eignarskatts af vaxtafé verðbréfa og skuldabréfa.

Frá meiri hluta fjárhagsnefndar.

1. gr.

Frá 1. janúar 1942 skal tekju- og eignarskattur af vaxtaeignum og tekjum af þeim samkvæmt 2. gr. innheimtur á þann hátt, sem lög þessi ákveða, og kallast sá hluti skattsins, sem þannig er innheimtur, vaxtaskattur.

2. gr.

Til vaxtafjár samkvæmt lögum þessum telst:

- a. Opinber verðbréf. Teljast þar til bankavaxtabréf, ríkisskuldabréf, skuldabréf bæjar- og sveitarsjóða og stofnana þeirra, og önnur slík verðbréf, útgefin af opinberum stofnunum eða fyrirtækjum.
- b. Skuldabréf, víxlar og aðrar fjárkröfur, sem tryggðar eru með veði í fasteign að einhverju eða öllu leyti, eða með tryggingarbréfi í fasteign.

Um ákvörðun vaxtatekna af ofangreindum eignum fer eftir ákvæðum laga um tekjuskatt og eignarskatt.

3. gr.

Ákvæði þessara laga ná ekki til vaxtaeigna eða vaxtatekna þeirra aðila, sem eru undanþegnir slíkri skattskyldu samkvæmt lögum um tekju- og eignarskatt, og eigi heldur til þeirra vaxtaeigna, þar sem vaxtagreiðandi er erlendis heimilisfastur.

Stofnanir og félag, sem hafa gefið út opinber verðbréf, er um ræðir í 2. gr. b-lið, skulu halda skrá um þann hluta slíkra verðbréfa, sem er í eigu skattfrjálsra aðila á hverjum tíma, enda tilkynni þeir hlutaðeigandi stofnunum um verðbréfaeign sína, ella eru þeir eigi undanþegnir skattgreiðslu. Skal afrit af þeirri skrá afhent hlutaðeigandi skattanefnd (skattstjóra).

Fjármálaráðherra setur nánari ákvæði um það, hverra sannana skuli krefjast fyrir því, að um skattfrjálst vaxtafé sé að ræða.

4. gr.

Vaxtaskattur skal nema 25% af hinni skattskyldu vaxtahæð.

5. gr.

Gjalddagi vaxtaskatts af öllum vaxtabréfum er gjalddagi vaxta, eða þegar endanlegt vaxtauppgjör fer fram. Skattskyldar vaxtatekjur skal reikna frá síðasta gjalddaga skattsins, og í fyrsta sinn frá þeim tíma, sem síðasti gjalddagi hefði verið, ef lög in hefðu verið í gildi.

6. gr.

Vaxtagreiðandi skal halda eftir vaxtaskatti, sbr. þó síðustu málsgrein. Gildir þetta jafnt um allar lánsstofnanir og stofnanir, sem hafa gefið út opinber verðbréf, og útgefendur eða skuldara einstakra veðskuldabréfa eða umboðsmenn þeirra. Skal vaxtagreiðandi standa skil á skattinum af verðbréfum og skuldabréfum, sbr. b-lið 2. greinar, til viðkomandi skattheimtumans samkvæmt 7. gr. innan eins mánaðar frá gjalddaga skattsins, og skal hann láta fylgja greinargerð um, hvernig skatturinn er reiknaður. Vaxtagreiðandi afhendir móttakanda vaxta kvittun fyrir skattgreiðslunni.

Vanræki vaxtagreiðandi að halda eftir vaxtaskatti, skal krefja vaxtamóttakanda um skattupphæðina, en vaxtagreiðandi er þó jafnframt ábyrgur fyrir skattinum, þar til hann er að fullu greiddur.

Lánsstofnanir, sem hafa á hendi innheimtu afborgana og vaxta af skulda-
bréfum þeirra aðila, sem skattskyldir eru, skulu halda eftir og standa skil á vaxta-
skatti af umræddum bréfum í stað skuldunauta.

7. gr.

Lögreglustjórar — í Reykjavík tollstjóri — innheimta vaxtaskatt samkvæmt
fyrirmælum 6. gr. Fylgir skattinum lögtaksréttur.

8. gr.

Kvittanir fyrir greiðslu vaxtaskatts hjá hverjum einstökum gjaldanda skulu
afhentar þeim í tvíriti. Skulu skattgreiðendur láta kvittanasamritin fylgja skatt-
framtölum sínum til skattanefndar (skattstjóra).

Skattanefndir — í Reykjavík skattstjóri — skulu jafnhliða skattskrá gera skrá
yfir alla þá gjaldendur, sem eftir skattframtölunum fyrir undanfarið ár hafa haft
vaxtatekjur samkvæmt 2. gr. þessara laga, og vaxtaskattgreiðslu þeirra samkvæmt
framlögðum kvittunum, enda séu tekjurnar framtaldar. Þessi vaxtaskattskrá af-
hendist innheimtumanni tekju- og eignarskatts áður en innheimta hans er hafin, og
vaxtaskattgreiðslur samkvæmt henni dragast frá þeim tekju- og eignarskatti, sem
innheimta ber samkvæmt skattskrá. Nemi vaxtaskattsfjárhæð gjaldanda samkvæmt
ofangreindu meiru en honum hefur verið gert að greiða í tekju- og eignarskatt, skal
sá mismunur endurgreiddur.

9. gr.

Eftirlit með greiðslu vaxtaskatts hafa skattanefndir (skattstjóri). Skulu inn-
heimtumenn láta skattanefndum í té skrá um greiðslu vaxtaskatts undanfarið ár,
og skulu skránni fylgja greinargerðir skattgreiðenda, stofnana og annarra gjald-
enda.

Um rannsóknar- og úrskurðarvald skattanefnda samkvæmt þessum lögum,
kærum, kæruúrskurðun og viðurlög gilda ákvæði laga um tekjuskatt og eignar-
skatt, eftir því sem við á, sbr. þó bráðabirgðaákvæði hér á eftir.

10. gr.

Kostnaður við framkvæmd laga þessara greiðist úr ríkissjóði.

Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessara laga og
eftirlit með þeim.

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Bráðabirgðaákvæði.

Á tveimur fyrstu árum eftir að lög þessi öðlast gildi skal eigi beita refsíákvæð-
um 47. gr. og 48. gr. laga um tekjuskatt og eignarskatt að því er snertir vaxtatekjur
og vaxtaeignir, er greiða ber skatt af samkvæmt lögum þessum. Vaxtaskatt af
undandregnum eignum eða tekjum er þó eigi heimilt að draga frá skattskyldum
tekjum, þegar skattur er á lagður.

Greinargerð.

Frumvarp til laga um innheimtu tekju- og eignarskatts af vaxtafé kom fyrst
fram á Alþingi árið 1939. Var það samið af millipinganefnd í skatta- og tolla-
málum, en flutt af fjárhagsnefnd efri deildar. Til vaxtafjár var talið, samkvæmt
frumvarpinu, innstæðufé hjá lánsstofnunum, opinber verðbréf og skuldabréf með
veði í fasteign. Í greinargerð, sem fylgdi frumvarpinu frá millipinganefndinni og
prentuð er með frumvarpinu í þingtiðindum (Alþt. 1939, A. þingskj. 159), er þess
m. a. getið, að nefndin hafi komið að þeirri niðurstöðu, að allmikið af opinberum

verðbréfum og innstæðum væri dregið undan við skattaframtöl, og var það tilgangurinn með frumvarpinu að ná lögákveðnum skatti af þessum eignum og tekjum af þeim.

Neðri deild Alþingis gerði þá breytingu á frumvarpinu, að fyrirmæli þess skyldu aðeins gilda um innheimtu skatta af verðbréfum og skuldabréfum, en ekki innstæðufé í bönkum og öðrum lánsstofnunum. Var frumvarpið þannig breytt endursent Ed., en þar var það afgreitt með rökstuddri dagskrá.

Á næsta þingi, 1940, var málið flutt í neðri deild þingsins, en hlaut ekki afgreiðslu.

Frumvarp það, sem hér liggur fyrir, er að mestu samhljóða því frv., er samþykkt var í neðri deild á þinginu 1939. Í því eru fyrirmæli um skattgreiðslur af verðbréfum og skuldabréfum. Verðbréfaeignir hafa aukizt mjög að undanfögnu, og vextir af þeim eru nú allmiklu hærri en af innstæðum í sparisjóðsreikningum. Er því sérstök ástæða til að gera ráðstafanir til tryggingar því, að skattar verði greiddir af verðbréfaeignum og tekjum þeim, eigi síður en af öðrum fjármunum skattskyldra aðila. Hér er að engu leyti um nýja skattgreiðslu að ræða, heldur aðeins ráðstafanir til að ná lögákveðnum skatti af eignum og tekjum, sem undan hafa sloppið, án þess að það bitni í auknum skattgreiðslum á þeim, sem telja þær fram og án þess að rýra þá leynd, sem yfir þessum eignum hvílir.